

né en Lituanie en 1865, 1935, il s'établit en Terre Sainte en 1904, date à laquelle il est nommé rabbin de Yaffo, petite ville à côté de laquelle devait s'élever l'actuelle Tel-Aviv. En 1919, il est nommé Grand Rabbin de la Palestine.

היתרון שיש בצומחים בין מין למין שמציינם בחשיבות, איננו מצד הדוממות שבאחד יתר על הבריו, כ"א על יתרון כח ההתייחדות שלו, עץ הגפן התמר הרמון התפוח מעצי היער, וכן יתרון החי על הצומח בעיקרו הוא ככח החיים שבו, ביתרון

כח העבודה שכשור לרב תבואות (ע"י משלי יד ז' וכיר"ב, מכש"כ יתרון המדבר, אע"פ שהוא ג"כ בע"ח, הוא ככחו המיוחד, בשכלו, וכפי אותו ריכזי היתרון השכלי שבו הוא מתייחד, כן יהיה יתרונו על זולתו ממינו, כן צריך להשכיל שהיתרון העיקרי שצריך להיות מוחש בישראל, הוא הצד הישראלי. וכשם שכפי היתרון של הצד המעולה של כל מדריגה יהי באותו היתרון הכח המגין על יתר החלקים הנטפלים, כן ביתרון של הצד הישראלי, ישמר ג"כ הצד האנושי במילואו וטובו.

6. Sommes-nous des "legos" ?

וילמוד שני

הוא כשם שאע"פ שכל מדריגה נזקקת לאותם החלקים שישנם במדריגה שתחתיה, מ"מ היא אינה לוקחת את החלקים ההם ע"פ אותה התכנית שהם נמצאים בה במדריגה הירודה, כ"א היא מסגלתם לפי ערכה, מתחילת הוייתם. הצומח לא יקח בקרבו את הדומם בתכונת דומם ואח"כ ישרה עליו כח הצמיחה, כ"א מתחילת התהוותו יתווה ע"פ הצביון הנצרך למעלת הצמיחה. וכן החי יקח את ענין הצמיחה ע"פ התכנית של כח החיים. וכן צריך המדבר, שבוה כבר יד הבחירה שולטת, שיהיו ג"כ כל הצדדים שבו מצד שהוא חי, נעשים אצלו ע"פ התכלית של כח הדיבור השכלי, דהיינו היושר והצדק, וממילא שחלק האנושי שבישראל, צריך שיהיה נמשך דוקא ממקור ישראל, לא משדה אחר.

7. Etre Israël.

ולכאורה אותו החלק המיוחד

לצד ההשלמה האנושית הי אפשר להניח על הסדר האנושי, שהרי גם כ"נ חייבים בו, ותסירי האנושיות הם ראויים להשיגו. אבל באמת אינו כן, כי אפילו אותה המעלה האנושית שנקראת נחלת גויים, רצה הקב"ה שתהיה ניתנת לנו מידו דוקא ע"פ התכונה הישראלית. וזהו הנקרא נחלת גויים, בהערכה של תורת משה מורשה שהיא נחלת ישראל, ד' הוא נחלתם. ע"כ אומר "כח מעשיו הגיד לעמו" ביתור כדרך הגדה אלהית, ולא סמך ע"ז החלק שיהי מושלם ע"י ההדרכה האנושית, כי חפצו יתברך הוא לתת להם נחלת גויים, שגם נחלת גויים תהיה ג"כ נתונה לנו מידו ית', שגם צד האנושי שביהודי יהיה ג"כ כולו ישראלי. ע"כ התחילה תורה ממעשה בראשית, להורות שגם אותו העילוי שיוצא מהמוסר הטבעי, הוא ג"כ נתון לנו מיד אלהי ישראל, ואנו למדים אותו מהתורה, ממקור ישראל.

1. La double Quédoucha du Chabbath.

כמעט שם שבת הגדול. הגה כתיב (שמות לא טו) "שבת שבתון" וכתיב ג"כ (שם שם יג) "אח שבתתי" שתי שבתות, והיינו שכח קדושת השבת כמול הוא: זכרון למעשה בראשית וזכר ליציאת מצרים.

2. Les non-juifs et la Thora.

כי הגה התורה כוללת תורת

בני נח ותורת ישראל. תורת בני היא ג"כ נוקקת לדעת ד' כי יש מנהיג לבירה ומושל יחיד, הונן ומטיב, אהב צדקה ומשפט, שממנו יתד ופינה לאהבת היושר והצדק במשפחה האנושית בכללה. זה המוסר יוצא ג"כ מזכרון של מעשה בראשית.

3. Les deux niveaux de la morale.

אבל החיובים היוצאים לגבול המעשה מלקח

זה אינם כ"א חיובי היושר הקרוב, המוחש והמורגש, לפי סדרי החיים הנהוגים. אבל שתופיע זרוע ד' כורוע בטויה, דהיינו להרים את העולם לתכלית של יושר שאין אנו מכירים כלל את ערכו, מפני ריחוקו מאתנו, זה צריך דוקא להתגלות ע"פ גילוי אלוהות למעלה מן הסדר וההדרגה, למעלה מהזמן, וזהו תכלית יציאת מצרים. נמצא כי ממעשה בראשית נשאב כח המוסר לחלק האנושי(י) [א]: האנושי] שבנו, ומיציאת מצרים חלק המוסר לצד היהדות שבנו.

4. Le MVAH – I system.

והנה כמו שבכל סדרי מערכות הבריאה דצח"מ, כל המעולה מחבירו יש לו ג"כ היתרון של חבירו, דהיינו הצומח יש לו ג"כ חלקי היסודות שבדומם, והחי כח הצומח שבצמח, והמדבר כח החיים שבחי, כן בהרמת קרנם של ישראל, ע"צ המעלה האנושית שבכלל האדם, צריך שיהיה ודאי קנוי לישראל הצד המעולה שיש בקנין האנושי מצד אנושיותו.

5. La particularité de chaque créature.

כשם

שכל מדריגה עליונה אע"פ שאי אפשר שתעמוד בחסן מעלתה אם לא תהי ג"כ שלמה בתלק הירוד של המעלה הנמוכה ממנה, מ"מ עיקר יתרונה אינו מתגלה כ"א באותו הכח המיוחד שבה, שהריים אותה משפלות המדרגה הנמוכה ממנה,